

પશુ ચેદ્ય વિધા—પ્રથમ પુરતક.

હોરના ચેપી રોગ.

અને તે

અટકાવવાના ધ્વજાન

૪૮૪૨

જાતને જે સુખદા સદા, તે પશુનું હુખ જોખ;
દયા ન થારે દિવ્ય વિષે કોનો અસુર ન કોઈ.

— સૂત્ર —

રાવ અટકાવવાનું ધ્વજાન ઠાકાણા
રી. આઈ. ધીના અનુમતથી.

અનામીનાર,

જમનનાથ વિ. હેશવરામ ભટ્ટ.

મુંબઈની વેટેરીનરી કોલેજનો ગ્રેજુએટ.

અને

અમદાવાદની વેટેરીનરી હોસ્પિટલનો ડાક્ટર.

વિષક્રાંતિએ સર્વ ક્રમ પોતાને રાખ્યો ગમ્યા છે માટે ક્રાંતી
દેખ શિક્ષણ દોષએ હાથે આ ક વડું નહીં.

અમદાવાદ

ભાગમાં ગોળવાળાની ઓળે “વિજયપ્રવર્તક” પ્રેસમાં પ્રગ.

આવૃત્તિ પહેલી

સને ૧૮૮૦

કીમત જે

૨. પ્રસ્તાવના.

ગુજરાતમાં કૃષ્ણાબરી વખત જનવરોમાં ચેપી રોગો ફેલાય છે અને ઉગરો જનવરો એવા રોગના ભોગ થઈ પડવાથી દેશને લા. ૧ હપેઆતુ નુ-
કસાન થાય છે. ઘણાં જનવરોના મરી જવાથી ખેડુને કન્યાસ દાસનના
આવી પડે છે ને ખેતી ખેડવામાં ઘણી ઘણી અડચણો ભોગવવી પડે છે. ખેતી
સાથે જોઈએ તેટલું ખાતરે પણ મળી શકતું નથી. એવાં કારણોને કારણે
ખેતી તોંધએ તેવી ખેડાતી નથી ને પાક ઓછો ઉતરે છે. તેથી મરદારને
મેહેસુલ થોડું ઉપજે છે એટલું જ નહીં પરંતુ પાક ઓછો હોવાને કારણે તે-
મજ દુધની ખોટ પડવાથી અનાજ વિગેરે ઘણું મોટું થાય છે. આવી રીતે
રોગવાળી જાતોને કારણે જીવે મરવાનો વખત આવે છે. આ નાની ચોપડી
માં જેમ અને તેમ સિદ્ધાંતો બાપા વાપરવામાં આવી છે ને ગુજરાતમાં જે
જે રીતે રોગો ફેલાઈ જાય વખત દોરને થતા એવામાં આવે છે અને જે-
નાથી સામાન્ય રીતે દેશને ઘણું નુકસાન વેઠવું પડે છે એટલું જ નહીં પરંતુ
તેમાંના કેટલાક રોગના ઉપચારથી કેઈ કેઈ વખતે માણસો ઉપર પણ માડી
અસર થાય છે, તેવા રોગોનું કુકં વર્ણન તથા તેનો વધુ ફેલાવો નહીં થાય તેને
માટે સેહેલા અને ખતી શકે તેવા ઉપાયો લખવામાં આવ્યા છે. જ્યારે જ્યારે
ચેપી રોગનો ફેલાવ થાય ત્યારે ત્યારે દોરના માડી કે આ નાનાં પુસ્તકની
મદદથી પોતાનાં જનવરોને રોમથી દુર કરવાને અગર સપડાતા જ્યા
કિતવાન થશે અને તેમ થ તે સામાન્ય રીતે દેશને ફાયદો થશે કે
પરંતુ ખેડુને નિરાધા થવાનો વખત પણ ભાગ્યેજ આવશે
રાખું છું કે આ ચોપડીનો જેમ અને તેમ બહોળો વિસ્તાર
- ગે. લક્ષ આપશે.

જ. કે. લાટ.

ઢેરના ચેપાં રાગ.

અને તે

અટકાવવાના ધલાજ.

ઉપોદ્ધાત.

૪૮૪૨

આ નાની ચોપડી બનાવવાનો હેતુ એ છે જે ગુજરાતમાં જનવરોમાં ચોપી રોગો ધણીખરી વખત જોવામાં આવે છે અને તેનાથી ઢેરના માલીકો ધણે દરજ્જે અજાણ્યા હોવાથી સેક્ટો ને હમરો જનવરો હેરાન થઈ મરણ પામે છે, માટે રોગોને ફેલાવ થતો અટકાવવાને તથા પોતાના જનવરને હરકોઈ રોગ થયો હોય તો તે મટાડવાને ઉપયોગી થઈ પડે. ચોપી રોગો પેદા થવાનાં ધણાં કારણો છે. પણ તેમાંનાં મુખ્ય કારણો દરેક રોગની જણાવ્યાં છે તે ઉપરથી સાદું માલમ પડશે કે જે જનવરોના માલિકો પોતાના ઢેરની કાળજીથી સંભાળ રાખે તો ચોપી રોગ બાગ્યેજ પેદા દરેક રોગને જાળવવાને માટે મુખ્ય મુખ્ય ચિન્હ આપ્યાં છે માટે જ્યારે વરોને કોઈ પશુ રોગ થયો હોય તો તે રોગ ચોપી છે કે નહીં તે નક્કી આ ચોપડીની મદદ લેવી. ચોપી રોગ છે એમ નક્કી કર્યા પછી તે રોગ ડયા માટે આ ચોપડીમાં જતાવ્યા પ્રમાણે કરવી જરૂરની છે. અને વધુ ફેલાવ ન થાય તેને માટે એ ચોપડીમાં જે નિયમો ચોપી રોગ કાવવાને માટે આપ્યા છે તેનો અરાગર સમજીતીયે અમલ કરવાને જો કરવી જોઈએ. ધણીખરા ચોપી રોગની માફી અસર માણસો ઉપર દુધ, વિગેરે મારફતે થાય છે, માટે જે જે રોગમાં દુધ, માંસ ખાવાની મન તે ધ્યાનમાં રાખવું અતિ જરૂરનું છે. અને જે રોગમાં દુધ, માંસ અડચણ થતી નથી તોપણ તેનો ખોરાક તરીકે ઉપયોગ કરવા પેરે સારી રીતે ઉકાળી ગાળવું જોઈએ તે માંસને ધણી વારસુથી ઉકળ માં રાખી ખાધવું જોઈએ. પણ સાથી સારું એ છે જે ચોપી રોગ વરોનું દુધ, માંસ ખાવું નહીં કારણકે રોગ થવાને લીધે એ પુષ્ટિકારક તત્વ છે તે ધણે દરજ્જે જોઈએ થઈ અજાણ્ય

જનવરોની સાથે જોખાને જાળવવાને સહવાસ છે

જે રોગોનાં કારણો

તન્નાન આ ચોપડી વાંચ્યા પહેલાં જનવરોની તનદુરસ્ત સ્થિતિના લક્ષણ જાણવાં એ અગત્યનું છે.

જનવરોની તનદુરસ્ત હાલતનાં લક્ષણ—જ્ઞાન, પગ, શિંગડાંને શરિરની એકંદર સપાટી બહુ ગરમ કે ઠંડી હોતી નથી. જ્ઞાન વગર અડચણે હાલ્યા કરેછે. આંખ હમેશાં પારદર્શક રહેછે ને ચાંદ્રાકાંથી હાલ્યા કરે છે જાણે કે તેની આસપાસ જે થતું હોય તે જોયા કરેછે. આંખ, નાક, અને મોઢામાંથી પાણી કે ફિણ નીકળતું નથી. જનવર ખુશીથી ખાયછે, પાણી પીએછે ને હમેશાં બાગોળ્યા કરેછે. જેવી જાતનો ખોરાક તેવા રંગનું બહુ ઢીલું તેમ કઠણ નહીં એવું નિરોગી છાણુ અથ્વેછે. પિશાબ બહુ પીગો કે લાલ હોતો નથી. શરિરની ચામડી ઢીલી રહેછે ને તે ઉપરના વાળ ચકચકતા, સફાઈદારને લીસા જણાયછે.

ઉપર પ્રમાણેના ચિન્હોમાંથી જો એક બે કે તેથી વધારે ચિન્હમાં ર જણાય તો જાણવું જે ઢોરને કેઈ પણ રોગ થયોછે ખરો. હવે આ થયો છે તે ચોપી છે કે નહીં તે નક્કી કરવું જોઈએ. તેને માટે જો જો એકી વખતે ધણું જનવરો માદાં પડે, અને તે માદાં પડેલાં

ખંધાં એકજ જાતના ચિન્હ બતાવે (એકજ ચોપી રોગ હોયતો) અને વખતે કદાચ ધણું જનવરો મરી પણ જાય (કાળીઆ જોગમાં એમજ ૭) તો જાણવું જે થયેલો રોગ ચોપી છે, ચોપી રોગ છે એમ નક્કી કર્યા તે રોગ કયો છે તે જાણવું. નાટ આ ચોપડીની મદદ લેવી ને તે રોગ મટાડવાને તથા વધુ ફેલાતા અટકાવવાને તે રોગને માટે બતાવેલા ધ્યાન રવા જોઈએ.

ચોપી રોગ ફાટી નીકળ્યો હોય તેવા વખતે જો જનવરના દાકતરની જો તો તેના કહેવા પ્રમાણે દવા દાર કરવાં ને જનવરોનાં માલિકોએ જાતનું કામ કરવું.

રોમાં ધણા ધણા ચોપી રોગો થાયછે, પરંતુ આપણા દેશમાં જે ય અને ધણી વાર જોવામાં આવેછે તેવા રોગનુંજ વર્ણન કર્યું છે. માં આવેલા દરેક રોગને માટે મોટું પુસ્તક લખી શકાય પણ જેમ બને તેમ નાનું કરવાના વિચારથી હુંકામાં સમાવેશ કર્યોછે.

ચોપી રોગો.

૧ મરકી.

(Marek's Disease.)

૧ રોગને “માતા,” “કાલેરા” (ઢોરનો) “શ્મડો,” એ વિગેરે નામથી ઓળખે છે. એરોગમાં એકી વખતે ધણું ઢોર સપડાય છે ને તેમાંથી સેકંડે ૬૦ થી ૭૦ જેટલાં મરી જાય છે. એ રોગ ધણેજ ચેપી છે. ખોરાક, હવા, પાણી વિગેરે મારફતે એ રોગનો ચેપ એક જનવરથી બીજા જનવરને લાગે છે એવે લાગ્યા પછી આકૃષ્ટી દસ દિવસની અંદર રોગ શરૂ થવાનાં ચિન્હ જણાય છે. જે માંદા ઢોરની ખરાબર સંભાળ લેવામાં આવે અને તેઓને અત્યંત કૃપા પડતો ખોરાક તથા દવા ખવરાવવામાં આવે તો થોડાં ધણાં સારાં થાય છે.

કારણ—આ રોગ પેદા થવાનાં ધણાં કારણો છે પરંતુ તેમાંનાં મુખ્ય ૧ ખરાબ ખોરાક ખવરાવ્યાગી. ૨ ગંદું પાણી પાવાથી. ૩ અસ્વચ્છ હવામાં રાખવાથી. ૪ ધણી મહેનત કરાવવાથી. ૫. એક સાંકડી જગ્યામાં ઘણા જનવરોને સાથે રાખવાથી. ૬ એવે લાગવાથી. વિગેરે.

ચિન્હ—શરૂઆતમાં તાવ આવે છે ને તેથી શરિર ગરમ લાગે છે. ૨ સ્તાઈ અને બેચેનાઈ માલમ પડે છે. થોડું ગરમ રહે છે. તરસ ધણી લાગે છે. મુસ્કેલીથી ખાય છે ને ખરાબ વાગોળતું નથી. ચામડી પરના વાળ ઉભા થાય નાહી જલદી ચાલે છે. આંખ નાકમાંથી પાણી નીકળે છે. કાન લગડી પડે જનવર નયનું પડી જાય છે. શ્વાસો શ્વાસ જરા ઝડપથી ચાલે છે. એકંદર પાણી જેવો કાંટો વારવાર થાય છે (એ ચિન્હ મુખ્ય છે) અને તેની અંદર કોઈવાર થોડુંક લોહી હોય છે અને કેટલીક વાર ચરબી જેવો નાનો : ફેદ પદાર્થ જણાય છે. અંધેલું છાણ ધણી ખરાબ વાસ મારે છે. મોઢામાં હીની લાલ રેખા બાઝે છે ને જો આરીક તપાસ કરવામાં આવે તો મોઢા કેટલીક વાર ચાંદી જેવામાં આવે છે. ધણીક વાર આગલા દાંત હલાવે લાલે છે. કોઈ કોઈ વાર શરિરના કેટલાક ભાગ ઉપર ચાંદા પણ નજરે પડે છે. આખરે જનવર અતિશય નયનું થવાથી પડી રહે છે ને ઉઠી શકતું આવતું તદ્દન બંધ કરે છે ને શરીરની એકંદર સપાટી તથા પગ, કાન, હાથ, શિંગડાં ઠંડાં પડી જાય છે ને એથી જ દિવસની અંદર મરણ થાય છે. જે ગાયોને એ રોગ થયો હોય તેઓમાં દુધ ઓછું થાય ને કેટલીક તરવાદ જાય છે.

ઉપચાર—શરૂઆતમાં જો એ રોગ છે એમ જાણવામાં તુરત સુરોખાર તોલો ૧, શુક તોલો ૦.૫, કપૂર તોલો ૦.૫, કરિચા તોલો ૧. ગામડી દારૂ તોલો ૪, એ પ્રમાણે દવા લેઈ આખાની કાં

પાલા પ.શુક તોલો ૧, એ દવાઓને એકઠી કરી ચોખ્ખાની કાંછ શેર બેઠે
મેળવી પાઈ દેવી.

જો ઝાડો ધણો થતો હોય તો ઉપરની દવા નહીં આપતાં નીચે પ્રમા-
ણે આપવું.

અશ્વીણ તોલો. ૦૧.

સુકં . તોલો. ૦૧

સફેતો (ચાક) તોલો. ૩.

કરીઆતુ „ ૧

ચુંદર તોલો ૦૧૧.

ચોખ્ખાની કાંછ શેર. ૨

ઝાડો બંધ થાય તો ઉપરની દવા આપવી જોઈએ નહીં.

શરીર ઉપર ચાંદા પડ્યાં હોય તો તેને પેહેલાં ચોખ્ખા પાણીથી ધોયા
પછી, એક ભાગ ટરપીટન ને ૧૨ ભાગ તેલમાં સારી પેટેમેળવી દીવસમાં
બેવાર ચોપડવું. જો મળી શકે તો ઉપલા તેલમાં થોડુંક કપૂર પણ નાંખવું.
હલકો અને પાચન થઈ શકે તેવાજ ખોરાક આપવો જોઈએ ને તે
દુધમાં ચોખ્ખાની કાંછ કરી પાવી એ વધારે પસંદ કરવા જોગ છે.

જ્યાં સુધી ઝાડો નહીં થતો હોય ત્યાં સુધી થોડું થોડું ચોખ્ખું પાણી
ફું. પણ જો ઝાડો થતો હોયતો પાણીને બદલે કાંછ આપવી જોઈએ.

સૂચના—જો દેર એ રોગથી સારાં થાય ત્યાર પછી તેની પાસે પં-
દિવસ સુધી કામ કરાવવું નહીં. પણ તે દરમિયાન દાણાંની અંદર એક
કો હિરાકશી ને અડધો તોલો સુકં મેળવી દર રોજ ખવરાવવું.

માંદા દેરનું દુધ, માંસ ખોરાક તરિક્ક ઉપયોગમાં લેવાં નહીં. પણ જો
જેવું જણાય તો ઘણું વાર સુધી ઉકાળ્યા પછી ખપમાં લેવું. રોગ-
કાવ અટકાવવા માટે ખાછળ જે નીચમો આપ્યા છે તે બરાબર પાળ-
વજો.

૨. મોવાસો.

(Foot & Mouth Disease.)

ઈ કોઈ ઠેકાણે “ખરવાસ,” “મોખરવાસ,” પણ કહેછે.

એપી રોગ ગૂજરાતના કોઈ કોઈ ભાગમાં હમેશાં જોવામાં
પડે તેથી ઘણાં દેર હેરાન થાયછે. આ રોગથી જોકે ઘણાં
વત્તાં નથી તોપણ જે દેરને એ રોગ થયો હોય તેની જો બરાબર
માં આવે નહીં તો તેઓ ઘણાં હેરાન થઈ અશક્ત થઈ જાયછે.
સહેલા ઉપાયોથી સડી, જો ને તેનો વધુ ફેલાવો થતો ન

તા દાર તથા માવજત કરવામાં આવે તો તેઓમાં કામ કરવાના રાગ
દી વધે છે ને ગાયો તથા બેંસો વધારે દુધ દે છે ને ફક્ત સેંકડે દસ ટકા જેટ-
લાંજ મરી જાય છે.

કારણ—૧ જનવરની બરાબર સંભાળ ન રાખે. ૨ તેઓને ખરાબ
ખોરાક ખવરાવે. ૩ ગંદું પાણી પાય. ૪ ખોરાકમાં એકઅક ફેરફાર કરવામાં
આવે. ૫ ચેપ લાગે. જે ઢોરને ચેપ લાગે છે તેને ૩ થી ૬ દિવસની અંદર
રોગ થઈ આવે છે.

ચિન્હ—એ રોગનો બહોળો ફેલાવો હોવાથી સાધારણ લોકો પણ
તુરત ઓળખી શકે છે. માટે એ રોગનાં ચિન્હો લખાવી લખવાની જરૂર
જણાતી નથી પરંતુ, મુખ્ય ચિન્હ નીચે પ્રમાણે છે.

જનવર ખાઈ શકતું નથી, મોઢામાંથી લાળ ગળ્યા કરે છે ને તેના તાર
બંધાય છે. એ તાર જનવર પોતાના હોઠ વારંવાર હલાવી ચુસ્તી લે છે. મો-
ઢામાં ફેલા અથવા ચાંદા જેવામાં આવે છે. પગ થોડા સોજ આવે છે. જે
શરૂઆતમાં બે ખરીની વચ્ચેની ચામડી બિની, સોજેલી તથા ગરમ
પડે છે. લાર બાદ ખરીની વચ્ચેમાં ફેલા અથવા ચાંદા જેવામાં આવે છે.
લંગડાય છે ને દુઃખ થવાને લીધે વારંવાર પગ હલાવ્યા કરે છે. જે જનવર
બરાબર સંભાળ લેવામાં નહીં આવી હોય તો તેના પગમાં જીવડા પણ પડે

ગાયો તથા બેંસોને એ રોગ થયો હોય તો ઉપલાં નિશાન શિ-
તેઓનાં આંચળ અને કોઈક વખત હવાડું (મખાણું) પણ સોજ આવે છે ને વ-
તે ઉપર ચાંદા પણ પડે છે. દુધ બધું કે થોડું પણ ઓછું થાય છે. આ
કોઈ વાર એકલા પગમાંજ જેવામાં આવે છે. કોઈવાર ફક્ત મોઢા
જણાય છે. પણ ઘણી ખરી વખત મોઢામાં અને પગમાં બેહુ ઠેકાણે

ઉપચાર—જે ઢોરને એ રોગ થયો હોય તેને દરરોજ બે
નીચે પ્રમાણેની દવા પાવી જોઈએ.

દાર તોલા ૫. મીડું તોલા ૨ અથવા સુરોખાર તોલો ૧.

સુંકે ૨. „ ૧. ચોખાની કાંજી શેર ૨ માં મેળવી પાવું.

કરીઆતુ „ ૧.

જે મોઢામાં ચાંદા અથવા ફેલા હોય તો દિવસમાં બે
દડી અથવા મીઠાના પાણીથી મોઢું ધોવું. હલકો ખોરાક
અને કુમળું લીલું ધાસ ખવરાવવું.

જ્યોત્વડા મરી જશે. જ્યોત્વડા ન હોય તો એ દવા લગાડ નહીં, પણ પેહેલાં વેહેલાં પગ ઉના પાણીથી ઘોઈ સાફ કરી તે ઉપર વિલાયતી ડામર લગાડવો. જો ડામર ન મળે તો કુટકડીના પાણીથી દહાડામાં ત્રણ ચાર વાર પગ ઘોયા પછી મીઠા તેલમાં થોડુંક કપૂર નાંખી ચોપડા કરવું. ગાયો તથા બેંસોના આંચળ અને હવાડાં (અડાણ) ઉપર આ પ્રમાણે તેલ ચોપડવું પણ તે પેહેલાં થોડું ઘણું પણ દુધ હોય તો તે ટોલી કહાડવું. પગની અંદર ધુળ, કચરો વિગેરે ભરાય નહીં તથા માંખી વિગેરે એસે નહીં તેને માટે પાટો બાંધવો જરૂરનો છે. જો પગે ઘણું દુઃખ થતું હોય તો દહાડામાં ત્રણ ચાર વાર પોટીશ કરવો. જો પગમાં ગુમડું જણાય તો તેને ફાડવું ને પર કાઢી નાંખવું. ચાર પછી ચોખ્ખાં પાણીથી સાફ કરી ઉપર કહેલું તેલ લગાડવા કરવું. જો ખરીનો થોડો ભાગ છેક છુટો જણાય તો તેને ચપ્પુથી કાપી નાંખવો.

સૂચના—આ રોગ વાળી ગાયો તથા બેંસોનું દુધ વાછરડાં વિગેરેને નહીં કારણ કે એવું દુધ પાવાથી ઝાડો વિગેરે થાય છે ને મરી જાય છે. દુધનો ઉપયોગ માણસોએ પણ કરવો જોઈએ નહીં.

૩. કાળીઓ રોગ.

(Anthrax.)

આ રોગ ધણો ચેપી છે અને કુપક ઠેકાણે, “ઓદ્રો” તથા “આકરો” નામથી ઓળખે છે. મુખત્વે કરીને જીવાન અને મનુષ્યન ઢોરને થાયે રોગ એકાએક થઈ આવે છે ને માંદાં ઢોરમાંથી લગભગ બધાં મરી

જીવ—૧ દિવસના ધણો તાપ પડે ને રાતના ઠંડી પડે. ૨ બ્યાં ધિરેહોતું હોય એવી જગ્યામાં ચરાવવાથી. ૩ હલકા ઉપરથી ૪ ખવરાવ્યાથી. ૪ ખરાબ ખોરાક તથા પાણીથી. વિગેરે.

૧—એકાએક ઢોર સુસ્ત અને સ્તબ્ધ થઈ જાય છે અને મુસ્કેલીથી છે, જોત જોતામાં પુઠાં, કમ્મર, મળું, તથા જીભ વિગેરે ઠેકાણે સોજે થઈ આવે છે. સોજે વધતો જાય છે ને ઠંડો થાય છે. ને હાથ ફેરવ્યો હોય તો તકતક અવાજ થાય છે.

જાળાળા ભાગને ચપ્પુથી ઠેકાણે આવે તો કાળું ફિણ સોજે વધીને આખા મરિ ઉપર આવે.

વર કદરુપું દેખાયછે. જેવો રોગ થયો કે સુમાર કલાક ને
કાર મરણુ પામે છે.

વળી કોઈવાર ચક્કર ખાયછે, પેટમાં શૂળ નાંખેછે, છાણમાં સેદી પણ
પડેછે; વળી ઝડપથી શ્વાસ લેછે; જનનવર કણતું હોય તેમ અવાજ સંભળાય
છે ને તુરત મરી જાયછે. કોઈવાર મોત થતાં પેહેલાં ગળી જતું જણાયછે.

કાળીઆ રોગવાળાં દોરની આંખ, મોઢું અને (ગાય ભેંસ હોયતો) ચોનીની
અંદરની બાજુ એ વિગેરે ઠેકાણે જેવાથી કાળા જાંબુઆ રંગના ડાઘા જણાશે.
ને જે બારીક તપાસ કરી જોયું હોય તો કાળી ફાંદીઓ પણ જેવામાં આવશે.

ઉપચાર—જે શરૂઆતમાં રોગ ઝાળખવામાં આવે ને સોજો ચઢ્યો
નહીં હોય તો અજશીનું તેલ શેર ૧ લેઈ તેમાં સુંઠ ૧ થી ૨ તોલા સુધી
મેળવી પાઈ દેવું. સોજા હોય તો દિવસમાં ત્રણવાર ચોખ્ખા પાણીમાં ચાર
તોલા મીઠું અથવા સુરોખાર તોલા ૨, પીગળાવી પાયા કરવું. સોજા ઉપર
ટરપીટન અને તેલ દિવસમાં ત્રણવાર વાર ધસવું અથવા તો લોખંડ ત-
પાવીને ડાઘ દઈ દેવા. ખોરાક બદલી નાંખી, હલકોને સેહેલાઈથી પાચન
તેવો ખોરાક આપવો.

સૂચના—આ રોગ વાળાં દોરનું માંસ તથા દૂધ (જે હોય તો
બિલકુલ ઉપયોગમાં લેવું નહીં. જે દોર એ રોગથી મરી જાય તો
મુઠાંને બાળી નાંખવાં જોઈએ પણ જે તેમ કરવામાં હરકત નડે તો ઉ-
ખાડો ખોદી મુઠાંની ચામડી ઉપર પુથી કાપ મેલી (જેથી ચમાર કે
ચામડાંનો ઉપયોગ કરી શકે નહીં) ઉપર જે એ મીઠું અથવા કળી
નાંખી દાટી દેવાં. ચામડાં, હાડકાં તથા ઉન, (જેટલે પણ આ રોગ થ
વિગેરે બીલકુલ ખપમાં લેવાં નહીં. માંદાં દોરનાં ઉપયોગમાં લેવાયલ
ડાં, ટોપલા, બાય, તથા ખાતાં બાકી રહેલો દાણો અને ઘાસ બાળી

૪. ફેફસાનું દરદ.

(Pleuro pneumonia.)

કોઈ કોઈ ઠેકાણે “શીફરી” અને “પ્લુરો” પણ કહેછે.

આ એપી રોગ કોઈકજ વખત થાયછે પણ બ્યારે થાયછે
અટકાવ થતાં ઘણી લાંબી મુદત થાયછે.

કારણ—૧. ખરાબ ખોરાક, ૨. ખરાબ હવા, ૩. ખરા
વારંવાર અતિશય દુધ કાઢવાથી, ૪. ઠંડી અને ભેજવાળી

દિવશના અંદર રોગ થઈ આવે છે.

ચીન્હ—સાધારણ માણસને એકાએક માલમ પડવો મુશ્કેલ છે પરંતુ જો બારિક તપાસ કરવામાં આવે તો નીચે જણાવેલાં ચિન્હમાંના થોડાં ધણાં પણ જોવામાં આવશે ખરાં.

શરૂઆતમાં તાવ આવે છે. ચામડી તંગ થઈ જાય છે ને તે ઉપરના વાળ ઉઠા જણાય છે. ઘણા ખરાબ ઠંડો થાય છે ને તેથી જનવરને ઘણું દુઃખ થાય છે. જ્યારે જનવર શ્વાસ બહાર કાઢે છે ત્યારે એક જાતનો અવાજ થાય છે. શ્વાસોશ્વાસ અને નાડી ઝડપથી ચાલે છે જનવરની પાંસળી વચ્ચે જોરથી દબાવીએ તો તેને ઘણું દુઃખ થાય છે. જમીન સાથે છાતી રાખીને કે એક બાજુ ઉપર પડી રહે છે. આખરે શ્વાસ લેવો ઘણો કઠણ પડે છે ને કોઈવાર ૮ થી ૧૦ દિવશના અંદર મરી જાય છે.

ઉપચાર—ગામડી દારૂ—તોલા. ૬

સુંઠ.	"	૧	} દિવશમાં એકવાર પાવું.
કરીઆતુ	"	૨	
મીઠું.	"	૩	
પાણી.	શેર.	૧	

એહુ બાજુએ ગરમ પાણીથી દિવશમાં એવાર શેક કરવો ને એક ભાગ પીટન ને ૧૦ ભાગ તેલ સાથે મેળવી દહાડામાં એ ત્રણવાર સારી રીતે પાવું. હલકા ખોરાક આપવો ને સાફ પાણી પાવું.

૫. જૌ શીળળા.

(Variola.)

કોઈ ઠેકાણે “ શીળી ” પણ કહે છે.

એ રોગ શરૂઆતમાં ગાંઠોમાં થઈ આવે છે. બળદોમાં ઘણું કરી એની તો નથી પરંતુ ગાયોનો એ પ લાગ્યાથી થાય છે. ઘણીખરી વખત જો પંધીઆર જગ્યામાં રાખી હોય તો એ રોગ પોતાની મેળે ઉત્પન્ન થી ઢોરને એકત્રાર એ રોગ થયો હોય છે તેને ખીજવાર થતો નથી. સપડાયલાં બધાં ઢોર મરી જતાં નથી; પણ લગભગ બધાં સારાં માં એ રોગ બહુ નુકશાન કારક છે કારણ કે સપડાયલાં બધાં મરે

આંચળ ઉપર અને કોઈ કેમ્પિયર હવાડાં (અડાણ) ઉપર શરૂઆત થઈ આવે છે. સારાંના નાના ઢેકા થાય છે ને તેમાં અને થોડા દિવસ પછી નાના નાના ઢેકા આવે છે.

શિતળા કાઢવાના ઉપયોગમાં લેવાય છે) ।

ત્યાર બાદ શામળા જુરા રંગની પોપડી બાંહે છે ને એ પોપડી થોડા દેવસમાં ખરી પછા પછી નુતો ખાડો ચામડીની સપાટી ઉપર જોવામાં આવે છે. જો રોગ સખત હોય તો તાવ આવે છે. આંખ, નાક, ને મોઢામાંથી પાણી નીકળે છે ને કાઠી કાઠી વાર પેટમાં દુઃખે છે ને ઝાડો પણ થાય છે.

ઉપચાર—દુધ દોહી કાઢવું. આંચળ, હવાડું (અડાણ) વિગેરે સાફ રાખી તે ઉપર માંખીએ સે નહીં તેવી ગોઠવણ કરવી. ખોરાક હલકો ને સહેલથી પાચન થાય તેવો આપવો. જે માણસ આગ્નરી ગાયોને દોહોતો હોય તેની પાસે સારી ગાય દેવરાવવીજ નહીં. માંદી ગાય દોહ્યા પછી હાથ પગ વિગેરે ગરમ પાણી ને સાચુથી ધોવા જોઈએ.

સૂચના—આ રોગ વાળી ગાયોનું દુધ બીજકુલ ખોરાક તરિકે વાપરવુંજ નહીં. અને જો વાપરવામાં આવે તો શિતળા આવ્યા વિના રહેશે નહીં.

૬ ક્ષય.

(Tuberculosis.)

આ રોગ ઘણાં દોરોને થાય છે.

કારણ—૧. ખરાબ જગ્યામાં રાખવાથી. ૨ ઠંડી અને શરદીથી. ૩ અતિશય દોહોવાથી. ૪ વંશ પરંપરા વારસામાં મળવાથી વિગેરે.

ચિન્હ—જે દોરની છાતી સાંકડીને પગલાંમાં હોય છે તેઓને ઘણ વાર થાય છે. ચામડી તંગ અને સુકી હોય છે ને ઉપરના વાળ ઉભા રે ખોખરો દેસો આવે છે. દમ ઝડપથી લે છે. શરિર પર કોઈ વાર જુ અ આંચડ જોવામાં આવે છે. દિવસે, દિવસે, નળનાઈ વધતી જાય છે ને અ મરણ પામે છે.

દુધ—આ રોગવાળી ગાય અને બેંસોનું દુધ જુરા રંગનું તેની વાસ ગમતી નથી. થોડી વારમાં ખાટું થઈ બગડી જાય છે. જે દુધનું પનીર કે માખણ કરવામાં આવે તો સારું થતું નથી.

ઉપચાર—સારી હવા, પૌષ્ટિક ખોરાક ને બીજા સારાં જનવરોથી

સૂચના—આ રોગવાળાં દોરોનું દુધ અને માંસ ખોરાક પયોગમાં લેવુંજ નહીં. અને જો એવું દુધ, માંસ ખાવામાં આવે

તો રોગ થયા વિના રહે નથી.

સાગ્ગર રાગના અટકાવવાના ઇલાજ

જ્યારે જ્યારે એપી રોગ ફેલાય ત્યારે તેનો અટકાવ કરવો એ મુખ્ય છે. અટકાવ કર્યા વિના સંપ્રદાયમાં દોરને દવાદાર ક્રિયાં કાંઈ જરૂરનાં નથી. સૌથી પહેલાં રોગ અટકાવવાનો નિશ્ચય કરવો જોઈએ. ને તેને માટે નીચે નિયમો લખ્યા છે તે બરાબર પાળી શકાય તે સારૂ ગાગના ડાહ્યા માણસોએ અગર પંચે સમજીતીથી ગોઠવણ કરવી.

૧. સાગ્ગર દોરને માદાંથી જીદા પાડવાં એ પ્રથમનું છે. અને તેઓ વચ્ચે આશરે ૨૦૦ થી ૩૦૦ કદમનું છેડું રાખવું. કોઈ પણ રીતે અરસા પરસા એકઠાં થવા દેવાં નહીં.

૨. જે બાજુ તરફથી પવન ધુલકતો હોય તે તરફ સાગ્ગર દોરને રાખવાં અને જે તરફ પવન જતો હોય ત્યાં આગળ માદાં જનવરને રાખવાં. દોરોની દેવાની જગ્યા છાયાંવાળી હોવી જોઈએ અને તેમાં પવન સારીરીતે ના કરી શકે તેવો ગોઠવણ કરવી.

૩. સાગ્ગર દોરને દિવસમાં બે વાર તપાસવાં. ગંધકની ધુણી આપવી. માંથી જેને રોગ થયેલો જણાય અથવા તે રોગ થયે એવો શક્ય આવે તે જનવરને સાગ્ગર દોરથી જીદું કાઢવું ને ત્યાર પછી સાગ્ગર દોરને કની ધુણી આપવી. આવી રીતે બધાં સુધી ફેલાયલો રોગ તદ્દન નાશી જાય ત્યાં સુધી કર્યા કરવું.

૪. બીજા ગામનાં દોરોને દરકોષ રીતે પોતાના ગામનાં દોર સાથે પાડવા દેવાં નહીં. તેમજ ગામનાં દોર બધાં અરતાં તથા પાણી પીતાં બહારના દોરને ચરવા કે પાણી પીવા દેવું નહીં.

સાગ્ગર દોરને હલકો સેહેલાઈથી પાચન થઈ શકે તેવો ખોરાક આપવો. ગાજેડું પાણી પીવા આપવું અને એ પીવાના પાણીમાં નાંખવું.

માદાં દોરને ચરવા મોકલવાં નહીં. તેઓને ગામનાં દવાડા, તદ્દી વિગેરે ઠેકાણે પાણી પાવું નહીં. તેઓને પાતળી ચોખાની ધાસ ખવરાવવું. અને બધાં રાખ્યાં હોય ત્યાં આગળ પાણી નાંખી ધાસમાં પાણી પાવું જોઈએ.

દોરનું ખાતાં પાણી ધાસ તથા દાણો સાગ્ગર દોરને ખવડાવવાં.

નહીં પણ તે બાળી નાંખવાં, માદાં દારતુ છાપુ .
રાખવા નહીં પણ બાળી મુકવાં બધવા ઉડો ખાડો ખોદી દાટવાં.

૮. માદાં દો-ના ઉપયોગમાં લેવાયલી વસ્તુઓ જેવી કે દોરડાં, નાથ મોઢોડા, ખાવા પીવાના વાસણુ, ટોપલા વિગેરે સાગ્ન દોરના ઉપયોગમાં વાપરવા નહીં પણ બાળી મુકવાં, લોઢાંની સાંકળ જેવી ચીજોને દેવતામાં ગરમ કરી ધોવા પછી ફરીથી ઉપયોગમાં લેવી.

૯. માદા દોરમાંથી જેઓ તદન સારાં થાય તેઓને ઉના પાણી અને સાબુ-ગો ધોઈ નાખવાં ને ગંધકની ધુણો આપવી. ત્યાર પછી તેઓને માદાં સાથે જોડાવા દેવા નહીં.

૧૦. માદા દો-ને રાખવામાં આવેલી જગ્યા જેવી કે તમેજા, વાડા, ડગ્ગા, ડેકા વિગેરે સાગ્ન દોરના ઉપયોગમાં લીધા પહેલાં, તેની દિવાલો તથા લકડ અને લોખંડ કાનને ઉના ખગખગતા પાણીથી સારી પેટે ધોઈ નાખવું જોઈએ તળોઆની જમીન બે ત્રણ ફુટ ખોદી નાખવી અને તે માટી ઉડો ખાડો ખોદી દાટી દેવી ખોદેલી જમીન ઉપર પીછ નવી માટી નાંખી સારી ટીપી સખત કરવી જોઈએ. ત્યારબાદ દિવાલોને કપો ચુનાથી ધોળાવવી બે ત્રણ દિવસ સુધી રોજ ત્રણ ચારવાર બારી ખારણા બધ કરી, ગંધ ધુણી કરવી ને દો પછો બારી ખારણા ખુદ્દા રાખવા કે પવન અને છુટ્ટાની અદર આવ જ કરી શકે.

૧૧. માદા દોરની આવજત કરનાર નોકર. ચાકરને સાગ્ન દોર હરકાઈ પણ કામ સાર જવા દેવા નહીં. પૈસા ને કદાચ ગરમ પડે તે પડા બદલી નાખી, હાથ, પગ, ગરમ પાણીનું સાબુથી ધોવા અગર ન એવા નોકરના કપડા વિગેરે સહે તે બાળી મુકવાં. નહીં તે ખગખગતા પાણીમાં થોડીવાર બોળી રાખવા અથવા ત્યારપછી તેને ખુદ્દા જેવી વસ્તુઓ કે જે બોળી શકાય નહિ તેને ગંધકની ધુણી ધણીવાર સુધી રાખવાં.

૧૨. માદાં દોરનું દુધ, માંસ, ખાવું નહીં, વેચવું નહીં જનવરને ખવરાવું નહીં.

૧૩. જે દોર મરી જાય તેની ચામડી, હાડકાં, શિંગડા દેવાં નહીં (મુખ્યત્વે કરીને ક્ષય, મરકીને કાળીઆ રોગમાં) અ અગર ઉડો ખાડો ખોદી મુકવી ચામડી ઉપર મોઢા મ

૭-૧૧૧૧ નૂના નાંખીએકાંત જખામાં દાટી દેવાં એ

૧૪. જ્યારે એપી રોગ ચાલતો હોય ત્યારે જનવરોના અગર તથા મેળા બરાતા હોય તો તે બંધ કરવા જોઈએ અને કાંઈએ પોતાનું દોર વેચવું નહીં તેમ ખીજું ખરીદ પણ કરવું નહીં.

૧૫. માદાં દોર પાસે કાંઈ પણ કામ કરાવવું નહીં. અને જ્યારે તેઓ રોગથી સાજા થાય ત્યાર પછી ઓછામાં ઓછા પંદર દિવસ સુધી કામમાં જોડવાં નહીં પરંતુ તે દરમ્યાન સારો પુષ્ટીકારક ખોરાક અવરાવવો અને દા. જીની અંદર દરરોજ એક તોડો દિરાકશી ને એક તોડો શુક અવરાવવાં.

જુલ, હવા વિષે. વિગેરે, વિગેરે, વિગેરે. ૨. નાળ મારવા વિષે. કેરી કેમ નાળ મારવી વિગેરે.

એ શિવાય ઘોડી અને ઘેરોના ખાત્ર, રોશ, ખાત્ર બમરી, જુદી જાતના ઘોરાક, મસાલા, ગોળીઓ વિગેરે કૃષ્ણ-આવેશોના સમાવેશ ક્યાં પુસ્તક આશરે ૩૦૦ પૃષ્ઠનું થશે. સામાન્ય વાંચનારને પણ સમજાણ પડે હેતુથી ખાસ આ પુસ્તક માટે જુદી જુદી “આકૃતિઓ” જેની કે, ઘોડા હાડપિંજર, અંદરના અવયવોનો દેખાવ, ઘોડાના જુદા જુદા ભાગોની ઓળખ મળે તે માટેની આકૃતિ, નાળ ખીજા, મુડીક, ગોળી આપવાનાં દર્શાવ, પીચકારી એ વિગેરેની આકૃતિઓ ધણા ખર્ચે તૈયાર કરાવી છે. જગાડથી આદક થનાર પાસેથી ફક્ત રૂ. ૧-૮-૦. ટપાલ ખર્ચ જુદું. આદકના નામો પુસ્તકની સાથે અમર કરવામાં આવશે.

મારેજ મારાં અનાવેશાં પુસ્તકનાં વખાણ કરવાં તેનાં કરતાં એ પુસ્તક માટે અનુમતીઓના મળેલા અભિપ્રાયમાંના સ્વર્ગ સંકેતને લીધે ફક્ત એક જ નીચે આપ્યો છે નો તે કિપરની સખી સદગૃહ્યોએ પુસ્તક કેવું છે તે પારી લેવું. મારે તો માત્ર એટલુંજ કહેવાનું કે દરેક ઘોડાના માલીકે આ તક અવશ્ય રાખવું જોઈએ.

અમદાવાદ.
ડી.એચ. ૧૮૯૧.

જગન્નાથ ટિ. કેશવરામ હાફ.
જી. બી. વી. સી.

વેટરીનરી સરજન અમદાવાદ.
મુંબાઈ વેટરીનરી કોલેજ.

તા. ૫ મી આગસ્ટ ૧૮૯૧.

મારા વહાલા બાટ.

મેં તારું પુસ્તક તપાસ્યું છે, તેની જોડવાણ ધણી સરસ છે અને વિષયો સારા પસંદ કર્યા છે. ઘોડા જેવોનું યુજસતીમાં આવું કોઈ પુસ્તક મેં કદી જોયું નથી. એ પુસ્તક દરેક ઘોડાના માલિકને અવા લાયક છે એ પુસ્તકનો લાભ સાધારણ લોકો પણ આપી શકે છે. હેતુથી માત્ર તેને ભસાવવાનું છે કે, તેની કીમત જમ અને તેમ જોઈ રાખવી. સધળાં દેશી રાજ્યો-એ આ પુસ્તકને આશ્રય આપવો ઘટે છે અને એમ કરીને પોતાનાં એવાં પુસ્તક પ્રગટ કરવાને ઉત્તેજન આપવું જોઈએ.

(સહી) એસ. કે. નરીમાન

એમ. ડી.; બી. એસ.; એસ. વી. એસ. સી.; એસ.

એમ. એન. એસ.

એક્ટીંગ પ્રિન્સિપાલ.

વેટરીનરી કોલેજ.—મુંબાઈ.

જાહેર ખખર.

ઢોરના ચેપી રોગ.

અને તે

અટકાવવાના હલાળ.

મે અને મારા મિત્ર રા પુરુષોત્તમ વિ. દેવજી મનીઆરે “પશુ વૈદ્ય” નામનું માસિક ચોપાનિયું પ્રગટ કરવા નિશ્ચય કરેલો પરંતુ પુરતાં આહક હી થવાથી હાલ તુરત તે વિચાર મોકુફ રાખ્યો તે ઉપરથી જે ઇષ્ટ મિત્ર અને સદગૃહસ્થો તરફથી “પશુ વૈદ્ય” પ્રગટ કરવાને ભશામણ્ય કરવામાં આવેલી તેઓએ પશુ વૈદ્ય વિદ્યાના સાધારણ ઉપયોગી અથવા પુસ્તકના આકારમાં છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવા અતિ આગ્રહ કર્યો અને મને પણ લાગ્યું જે આપણા દેશની હોલત જે અરિય વિચારો અવાચક પશુઓ, તેમને રોગના સપાટામાંથી બચાવવાને અને તેઓના રોગોનું દુઃખ નિવારણ કરવાને પશુના માલિકોજી શક્તિવાન થાય તે હેતુથી ઉપયોગી પુસ્તકો પ્રગટ કરી દેશની સેવા બજાવવી તે ઉપરથી આ નાની પણ અતિ ઉપયોગી ચોપડી પ્રગટ કરીછે. તો આશા છે કે દયાળુ ગૃહસ્થો યોગ્ય ઉત્તેજન આપશે. આ ચોપડીમાં ફક્ત ઢોરના ચેપી રોગનું જ વર્ણન કર્યું છે. પણ બીજાં પુસ્તક ઘોડાના રોગ વિજેરે માટે એ નામનું તૈયાર કર્યું છે. અને તેમાં નિચે અતાવેલા વિષયોનો સમાવેશ કર્યો છે.

અન્ધ વિદ્યા.

ભાગ ૧ લો. ૧. ઘોડાની ઉત્પત્તિ, કુદરતી વ, ઓળખાણ, સારા મની ઓળખ, ચાલ વિજેરે. ૨. સેવાને ઉદ્દેશ્ય વિષે ૩. સ્વારી તે હાંકવા વિષે. ૪. વિજેરેની ઓળખ. ૫. ઘોડાના કુર્ણુ અને કટેવ. ૬. વિજેરે વિજેરે.

ભાગ ૨ જો. ૧. શારિર શાસ્ત્ર. [Anatomy] ૨. ઇન્દ્રિય વિજ્ઞાન શાસ્ત્ર [Physiology.] દાંત અને હિમર વિષે.

ભાગ ૩ જો. ૧. ઘોડાને માટે દેશી અને ઇંગ્લેન્ડ દવા તેના ગુણ્ય હોય, બનાવટ, માત્રા વિજેરે. ૨. વ્યાધિ. દરેક જાતના રોગ તેના કારણ, ચિન્હ ઉપચાર દેશી અને ઇંગ્લેન્ડ. સાધારણ માણસથી થઈ શકે તે ક્રિયા વિજેરે. ૩. ઝેર. (જુદી જુદી જાતનાં) વિ.

ભાગ ૪ થો. ૧. આરોગ્યનાં લક્ષણો

પાનું, રાખવાની જગ્યા.

